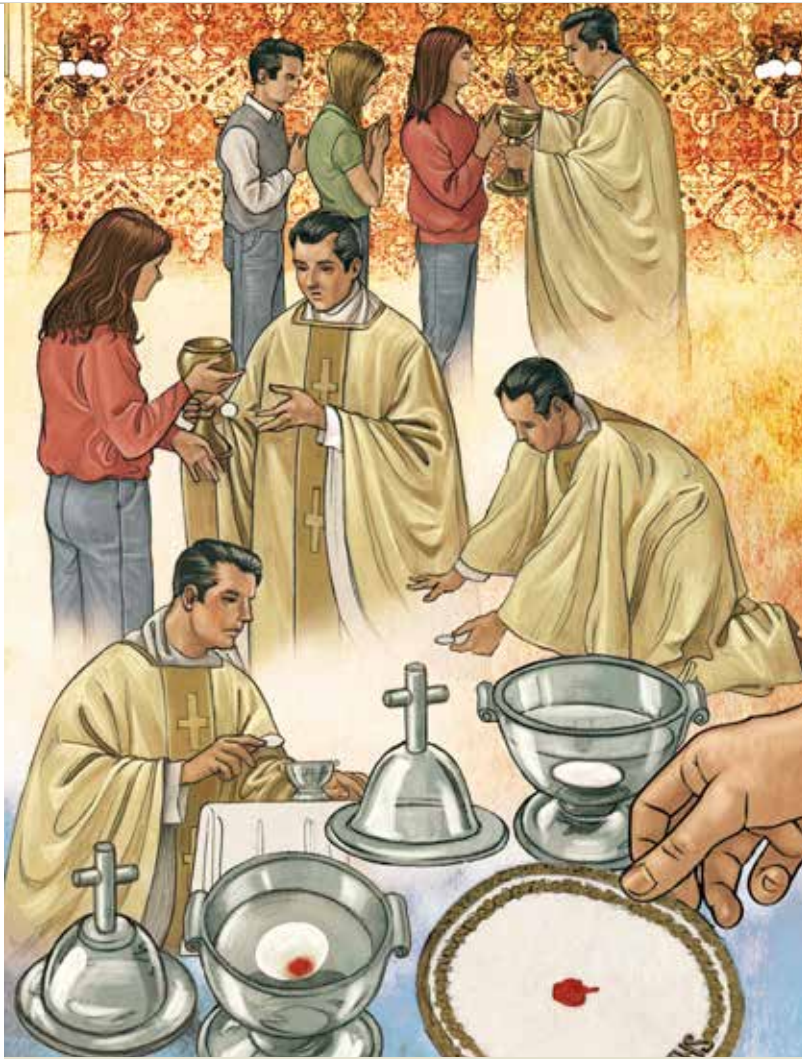

2013. december 25-én a legnicai Szent Jácint-templomban szentáldozás közben egy Szentostya véletlenül a földre esett. Azonnal fölvették, és a kánonjog előírásai szerint vízzel teli tartóba, majd azzal együtt a tabernákulumba helyezték. Néhány nappal később az ostyán vörös foltok jelentek meg. Az akkori legnicai püspök, Stefan Cichy bizottságot állított fel a jelenség kivizsgálására. A vizsgálat meglepő eredménnyel zárult: bebizonyította, hogy az ostyából vett minta „emberi szívizomra hasonlít, amelyen az agóniára jellemző elváltozások láthatók”.

2013. december 25-én az áldoztató pap véletlenül a földre ejtett egy Szentostyát a cibóriumból. Az atya felvette, azonnal vízzel teli tartóba tette, majd a tabernákulumba helyezte.

2016. április 10-én, Zbigniew Kiernikowski püspök hivatalosan is bejelentette a híveknek a 2013-ban történt legnicai eucharisztikus csoda vizsgálatának eredményeit

Az eredeti sajtóközlemény

Dr. Barbara Engel kardiológus professzor, a tudományos elemzésekben résztvevő egyik kutató a sajtótájékoztató során kijelentette: „A mintát UV sugarak segítségével vizsgáltuk, amihez narancssárga szűrőt használtunk, és egybehangzó eredmények születtek. Szívizomrostokat azonosítottunk, amik a szívizomszövetben az agónia során előforduló elváltozásokat mutattak.”

Mintavétel a Szentostyából

2013. december 25-én a legnicai Szent Jácint-templomban szentáldozás közben egy Szentostya véletlenül a földre esett. Azonnal fölvették, és vízzel teli tartóba, majd azzal együtt a tabernákulumba helyezték. Január 4-én a Szent Jácint-templom plébánosa, Andrzej Ziombra atya más papokkal együtt nézte meg, hogy vajon a Szentostya 2 hét után feloldódott-e a vízben: „Azonnal láttuk, hogy a Szentostya nem oldódott fel a vízben, hanem felszínének egyötödén vörös foltok jelentek meg. Úgy döntöttünk, hogy tájékoztatjuk a püspököt, aki a történet elemzésére teológiai és tudományos bizottságot hívott össze. Azt vettük észre, hogy az idő múlásával a Szentostya mélyvörös színe vörösesbarnává alakult át. (...) 2014. január 26-án a tudósok maguk vettek mintát belőle. Nekünk, papoknak egyértelmű volt, hogy csoda történt. A bizottság ellenőrizte, hogy vajon nem valamilyen gomba, penész vagy más okozta-e

az elváltozást. (...) A Wrocław-i Törvényszéki Orvostani Intézet azonnal kizárta, hogy baktérium vagy gomba okozta volna az ostya elszíneződését. Egy másik kórszövettani elemzés szerint a darabkák egy része szívizomszövethez tartozónak látszott. Szükségesnek éreztük egy második szakvélemény kikérését is, ezért a szczeni Igazságügyi Orvosszakértői Intézetbe vittük ugyanezen mintát, de annak eredetéről nem tettünk nekik említést. Az Intézet különböző vizsgálati módszereket alkalmazott. A vizsgálatot követően a szczeni Pomerániai Orvostudományi Egyetem Kórszövettani Tanszéke a hisztopatológiai kép alapján úgy vélte, hogy »a szövettörédek harántcsíkt izom töredékes részeit tartalmazza«. Az egész leginkább a »szívizomhoz hasonlít, olyan elváltozásokkal, amelyek az agónia során szoktak előfordulni. Nem ellenőriztük a Szentostyán látható vért, csak azt tudjuk, hogy a szövet emberi eredetű.« A vizsgálat eredményeit a Szentszék

Hittani Kongregációja elé terjesztették, és ők elismerték az esemény természetfeletti mivoltát. Érdekes, hogy a vizsgálati eredmények hasonlóságot mutattak a Kr. u. 700-ban történt lanciano eucharisztikus csoda eredményeivel, és más, nemrégiben történt csodákkal is, mint pl. a 2008-as lengyel sokkai csoda, a 2006-os mexikói tixtlai csoda, vagy az 1996-os argentin Buenos Aires-i csoda. 2016. április 17-én a Szentszék ajánlására Főtisztelendő Zbigniew Kiernikowski, Legnica új püspöke a szentmisén arra kérte Andrzej Ziombra plébánost, alakítsanak ki megfelelő helyet a relikvia számára, hogy a hívek megadassák neki az illő tiszteletet.”

LEGNICA

LENGYELORSZÁG, 2013

Templombelső

A csoda helyszínét szolgáló templom

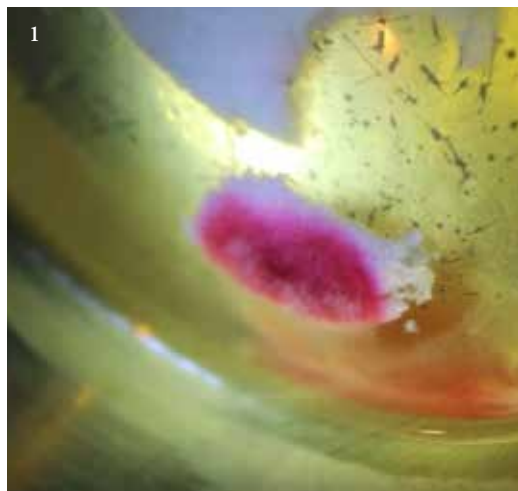
Barbara Engel professzor a minta elemzését követően elmondta: „A tudósok arra jutottak, hogy ez valóban emberi szívizomszövet.”

2014. január 5-én a papok vérfoltra utaló jelet fedeztek fel a vízbe helyezett Szentostyán. Főtitkarendő Stefan Cichy legnicai püspököt azonnal tájékoztatták az esetről, ő pedig tudományos bizottságot állított fel a jelenség kivizsgálására.

A Szent Jácintról (1185-1257) elnevezett templomban történt legnicai csodának kiemelt jelentőséget tulajdonítanak. Szent Jácint a Szent Domonkos-rendhez tartozott, elkötelezett volt az Eucharisztia iránt, és maga is szemtanúja volt egy eucharisztikus csodának. Amikor a könyörtelen mongol csapatok elérték Kijevet, Szent Jácint fogta a Szentostyákat tartalmazó cibóriumot, és biztonságba akarta helyezni. Mikor a templom végébe ért, egy hangot hallott az oltárhoz közeli Szűz Mária szobor felől, amely ezt mondta: „Jácint, Jácint! Látom, hogy a Fiam megmentésén fáradozol, de ugye nem engeded anyját sem a szentségtörő barbárok kezébe jutni?” Jácint bocsánatot kért mondván, hogy nem bír ilyen nagy súlyt megemelni, de a Szűzanya így válaszolt: „Ha egy kicsivel több hittel és szeretettel lennél irántam, könnyedén elbírnád ezt a terhet.” „Semmi nem vágyom, csak hogy téged szeresselek és benned bízzam” – válaszolta erre Szent Jácint. A szobor azonnal pehelykönnyűvé vált, és Szent Jácint szerzetestestvérei kíséretében csodával határos módon átkelt a széles Dnyeper folyón, és észrevétlenül áthaladt a Mongol csapatok között.

A vérfoltos Szentostya közelről

